

strande, forgaae dog ikke altid pløkkeligt, men sædvanligt ligge de og støde en lang Tid, hvilket ogsaa fremgaaer af de Forklaringer over Skibbrud, som ere bekjendte, og der hører ikke mere Tid til at afflyde en Raket eller udkaste en Kugle end den Tid, der udfordres til at affyre en Kanon. Det er bekjendt, at Skibe, der ere strandede eller lide Havsnød, give Signalfud, og kunne de det, saa kunne de ogsaa affende en Raket eller kaste en Bombe med et Tong iland for derved at tilveiebringe Forbindelsen med Landet. Jeg vil ikke derfor paa-
staae, at dette Middel er probat; men jeg har dog villet gjøre opmærksom derpaa, for at bringe det under nærmere Overveieelse, om der ikke kunde findes, om ikke ganske det samme Middel, saa dog et lignende, der kunde bringes til Anvendelse.

Da ikke Flere ønskede at ytre sig, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 35 Stemmer.

Derneft foretoges første Behandling af Forslag til Lov, indeholdende nogle Forandringer i Anordningen af 24de October 1837, §§ 17 og 18. *)

Brasch: Dette lille Lovforslag, som her foreligger, har ganske vist til Hensigt at bevirke en bedre Samarbeiden af de to communale Autoriteter i Kjøbstederne, og dette Gode skalde navnlig opnaaes ved Hjælp af Forslagets § 1. Hvorvidt denne Hensigt nu vil opnaaes, betvivler jeg noget, men derimod seer jeg i Forslagets § 3 en virkelig Forbedring. Det er jo nemlig tilstrækkeligt bekjendt, at under de nu gjældende Forhold har Borgerrepræsentationen ofte havt megen Vanskelighed ved at imødegaae Byfogdens Erklæringer, som den hyppigst ikke lærte at kjende, naar de gik i modsat Retning af deres. Idet jeg altsaa anseer § 3 for en virkelig Forbedring af Anordningen af 1837, maa jeg tilføie, at jeg anseer det mindre heldigt, at man saaledes i forskellige Lovforslag stykkeviis søger at ordne eller skabe den Selv-

stændighed, som saalænge har været forjettet Kjøbstederne; man kommer efter min Mening derved ikke nærmere det egentlige Maaal, snarere fjerner man sig fra det. Jeg tror imidlertid at burde anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, om jeg end ikke ganske erkjender Værdigheden af det.

Indenrigsministeren: Det er de ærede Medlemmer bekjendt, at dette Forslag ikke er udgaaet af Regjeringens Initiativ, og det vil paa den anden Side ikke være dem ubekjendt, at der fra Regjeringens Side er blevet forelagt Rigsdagen et meget omfattende Arbejde, som efter min Mening vilde føre os et væsentligt og betydeligt Skridt fremad til den communale Friheds Indførelse her i Landet. Jeg kan derfor naturligviis ikke Andet end beklage, at der ikke er den allermindste Udsigt til, at dette Udcast vil erholve Lovkraft eller endog blot nyde væsentlig Fremgang paa den nærværende Rigsdag, og at det her foreliggende ubetydelige lille Arbejde er stød ind i stedet. Da jeg imidlertid ikke har fundet Anledning til, saaledes som det nu er modificeret, at modsætte mig det i det andet Thing, kan det naturligviis heller ikke være min Mening her at ville gjøre det.

Da Ingen videre ønskede at ytre sig, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 33 Stemmer.

Formanden: Den sidste Sag paa Dagsordenen angaaer: Forslag til Lov om Tilfud til det kongelige Academi for de skjønne Kunsters Hovedklasse *).

Sagen er til 1ste Behandling.

Wjerring: Det er blot et Par Ord, jeg skal tillade mig at anføre i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Naar man sammenligner Lovforslaget i den Skikkelse, det nu har faaet, med Lovforslaget, saaledes som det oprindeligt blev forelagt af Regjeringen, vil man see, at der er en meget betydelig Forskjel imel-

*) Lovforslaget findes i Anhang A.

*) Lovforslaget findes i Anhang A.